

2014.11.04 • Kedd/Tuesday • 19.00

Société Réaliste: Xees

„Az **Xees** performansz egy új betűtípus közös performatív tervezése, mely egy kollektív karaoke-festmény alapelveit követi. A performansz során, néhány történeti utalást követően a Société Réaliste a közönséggel együtt egy olyan vadonatúj betűtípust fog megtervezni, mely a latin betűk gender szimbolikáját veszi alapul.”

A **Société Réaliste** művészcsoportot Gróf Ferenc (HU) és Jean-Baptiste Naudy (FR) alapította 2004-ben. Munkáikban politikai designnal, kísérleti gazdasággal, területi ergonómiával és társadalom-mérnöki tanácsadással foglalkoznak. Politechnikus, alkotó sémákat kiállítások, kiadványok és konferenciák során fejlesztik ki.

“Xees is a performative and collective construction of a new typeset entitled Xees, under the principle of karaoke collective painting. After putting together some historical references, Société Réaliste will propose to the audience to collectively design a brand new font, based on the gender symbolism of latin letters.”

Société Réaliste is a Parisian cooperative created by Ferenc Gróf (HU) and Jean-Baptiste Naudy (FR) in 2004. It works with political design, experimental economy, territorial ergonomoy and social engineering consulting. Polytechnic, it develops its production schemes through exhibitions, publications and conferences.

Núria Güell:

Elmozdított jogalkalmazás #1 Részleges Kitétel / Displaced Legal Application #1: Fractional Reserve

„Létrehoztam egy fő tervet, ami arra tesz javaslatot, hogy ugyanazokat a szabályokat vonatkoztassuk a bankokra, mint amin az ő pénz-generáló tevékenységük alapul, emellett felmutatja azt a mechanizmust is, amely tudatosan el van rejtve a közönség elől. Ennek érdekében olyan különböző eszközöket hoztam létre, melyek arról informálják a nézőket, hogy miként lehet pénzt eltulajdonítani a bankoktól. Az első fázisban egy találkozózt szerveztünk ‘**Hogyan tulajdoníts el pénzt a banktól?**’ címmel Lucio Urtubia anarchista és Enric Duran bankrabló, valamint Qmunty közgazdász részvételével, ahol ismertették a kisajátítás különböző taktikáit, és azokat az aktuális stratégiákat, melyek alapján a bankok működnek és pénzt termelnek. A második fázis egy kézikönyv kiadása volt, mely különböző kisajátító stratégiákat, jogi tanácsokat és elemző szövegeket tartalmaz. Ez a kézikönyv ingyen elérhető az interneten és különböző nyilvános helyeken.”

Núria Güell spanyol képzőművész műveiben a társadalmi és képzőművészeti intézményrendszer etikai és morális kérdéseivel foglalkozik, a kontrollgyakorlás eszközeit és hatásait vizsgálja, valamint kísérletet tesz a valóság kijátszására és meglévő hatalmi viszonyok kiforgatására.

“I have defined a master plan which proposes to apply to banks the same law that regulates their money generating activity, as well as I highlight this mechanism, which is consciously concealed from the public. In order to do this, I have created various means to inform and educate the public how to expropriate money from banks. The first phase was to carry out an educational meeting entitled ‘How to expropriate money from the bank?’ with expropriators Lucio Urtubia and Enric Duran, and economist Qmunty, where they explained the different strategies of expropriation, as well as the actual strategy banks currently use to create money. The second phase was the creation and publication of a manual containing the various expropriation strategies, legal consultation and analytical texts. This manual was freely distributed in public places and on the Web 2.0.”

In her works **Núria Güell** (SP) analyzes ethics practiced by social or art institutions, examines the means and effects of certain control strategies, and tries to find tactics to “drill” the reality and to distort some established power relationships.

2014.11.05 • Szerda/Wednesday • 18.30

Olof Olsson: A blues elűzése / Driving the Blues Away

„A **blues elűzése** egy komédia-melodráma-előadás. Egy meditáció a nyelvről, és hogy a nyelv miként rezonál a testen és a gazdaságon keresztül. Egy meditáció a testről, és hogy a test miként rezonál a nyelven és a gazdaságon keresztül. Egy meditáció a gazdaságról, és hogy a gazdaság miként rezonál a nyelven és a testen keresztül. De mindenekelőtt vicces, szórakoztató és tele van elvesztő tényekkel!”

Olof Olsson miután újságírással és fotográfiával kísérletezett, valamint rádió dj is volt, különböző nyelveket, filozófiát, fordítás-elméletet, képzőművészetet tanult és 15 évig a konceptuális művészet műfajával próbálkozott, mindezek után 2007-ben kezdett el performanszokkal foglalkozni. Performanszai a legkülönbözőbb formákban és formák között – előadás, beszélő, komédia, beszélgetős-műsor, kérdés-felelek – valósulnak meg.

“Driving the Blues Away is a comedy lecture melodrama by the performance artist Olof Olsson. It’s a meditation on language and how language resonates through the body and the economy. It’s a meditation on the body, and how the body resonates through language and the economy. It’s a meditation on the economy, and how the economy resonates through language and the body. But above all, it’s fun, entertaining, and full of mind-blowing facts.”

After having some experiments in journalism, photography, and being a radio dj, after studying languages, philosophy, translation theory and art, after 15 years of attempts in ‘conceptual’ art, **Olof Olsson** started performing in 2007. His spoken performances are using the most different formats, lectures, speeches, comedy, talk-shows, and question-and-answer sessions.

2014.11.06 • Csütörtök/Thursday • 18.30

Sjoerd van Leeuwen:

Minél többet tudsz, annál kevésbé érdekel / The More You Know, The Less You Carry

„A **Minél többet tudsz, annál kevésbé érdekel** egy performansz, mely formailag egy kő-pattintó bemutatáshoz hasonlítható. A performansz folyamán a művész egy durva kőből egy kis szakácát készít, mely az egyik első ismert emberi kéz által létrehozott szerszám. Az előadás a közszakácok készítésével kapcsolatos tudás továbbadásának formáját is vizsgálja, és a modern kori köpattintás genealógiája is felvázolja, mely a Paleojim nevű youtube feltöltőtől egészen egy Ishi nevű indiánig visszavezethető.”

Sjoerd van Leeuwen (NL) munkáinak nagy része a terep-munka fogalmával; a terep-munkával mint művészi stratégiával és kutatási módszerrel foglalkozik. Videóiban és előadásaiban marginális és kevésbé reprezentált történelmi elemeket és személyeket mutat be egy fajta félig tudományos, ugyanakkor vicces keretben.

“The More You Know, The Less You Carry is a performance in the form of a flint-knapping demonstration. During the performance the artist shapes a rough stone into a small hand-axe, one of the first human made tools we know of. The performance searches the different ways of passing on the knowledge of making flint tools, and outlines a genealogy of modern day flint-knapping, which traces back the connections from the youtube uploader Paleojim all the way to a Native American named Ishi.”

Sjoerd van Leeuwen's practice pursues an ongoing fascination with the notion of ‘field work’ as both an inquisitive artistic strategy and a historically defined research methodology. In his videos and performances he often explores marginal or misrepresented histories and re-activates them through precise material means combined with an endearing humor.

2014/NOV/4-7/NOV/2014 GONDOLAT PLASZTIKA THOUGHT SCULPTURE

PERFORMANSZ-ELŐADÁSOK
A TRAFÓ GALÉRIA
SZERVEZÉSÉBEN
LECTURE-PERFORMANCES
ORGANIZED BY
TRAFÓ GALLERY

A 2014. november 4 és 7. között megrendezésre kerülő eseménysorozat központi témája az elmúlt években nemzeti közéleti szerepét játszó előadás (performance-lecture) műfaja. Ez a hybrid műfaj a performansz-művészet legújabb irányzatait, a művészeti kutatás technikáit és az egyéni előadások jellegzetességeit ötvözi. Lesznek arra is, hogy bevonjon az eddig távolított műfajokat: a történelmi mesélés, a olyan tradicionális vagy a performansz-művészet, a komédia, az anarchista október szeminárium, vagy éppen a karaoke. A meghívott művészek performanszok, előadások, színház, irodalom, tudomány vagy irónikus, provokatív, szemérmes, tudományos vagy foglalkoznak meg a különböző hangvételű – humoros, és a képzőművészet a társadalmi kérdéseket a lehetőségeivel kapcsolatban.

The series between the 4th and 7th of November concentrates on the potential of the genre of lecture-performance. This hybrid genre incorporates some characteristics of the most current tendencies in performance art, artistic research and academic lecture. The lectures of the four-day-long series also attempt to include such traditional or ‘distort’ genres like storytelling, comedy, anarchist seminars or taroque. The lecture-performances by the invited artists show creative and exciting experiments in the presentation of a certain topic from different – humorous, ironic, provoking, personal, scientific or pseudo-scientific – approaches and raise questions about the mechanisms of knowledge production and the current social state and possibilities of art.

- MŰVÉSZEK/ARTISTS:
- PRISCILA FERNANDES (PT)
- NÚRIA GÜELL (SP)
- HEDWIG HOUBEN (NL)
- SJOERD VAN LEEUWEN (NL)
- OLOF OLSSON (DN)
- FRANCESCO PEDRAGLIO (IT)
- SOCIÉTÉ RÉALISTE (FR/HU)
- KURÁTOR/CURATOR:
- SZALAI BORBÁLA

TRAFÓ KORTÁRS MŰVÉSZETEK HÁZA | KONTRA KLUB

Priscila Fernandes: Könyv a Modern Iskola esztétikai neveléséről / The Book of Aesthetic Education of the Modern School

„Habár a Modern Iskola (La Escuela Moderna, Barcelona, 1901-1906) tantárgyai között nem szerepelt az esztétika nevelés, mégis több olyan cikket is megjelentettek havi hírlveleikben, melyek a művész társadalmi szerepét, és a tanulási folyamatba beemelt művészeti tevékenységek előnyeit taglalják. Több mint egy évszázaddal az iskolát alapító Francesc Ferrer i Guàrdia 1909-es halála után felmerül a kérdés, hogy művészethez kapcsolódó elképzelései vajon miért nem szerepeltek a programban, és milyen lenne, ha ez mégsem így történt volna. Priscila Fernandes előadásában olyan témákat jár körül, melyek annak lehetőségeit kutatják, hogy milyen lehetett volna a művészet oktatás egy ilyen környezetben.”

Priscila Fernandes Rotterdamban élő portugál képzőművész. Művei tudás-megosztással, didaktikával, és olyan ideológiákkal foglalkoznak, melyek az oktatás különböző formáit díktálják, és melyek a játék, a kreativitás és produktivitás társadalmunkban jelenlévő formáit működtetik. Műveinek egyik központi témáját jelentik a kulturális normák fenntartásához, valamint az egyén és a társadalom konstruálásához szükséges eszközök.

“Even though aesthetic education was not a material covered in the Modern School (La Escuela Moderna, Barcelona, 1901-1906), there were several published articles in its monthly newsletter that pointed to the role of the artist in society and the advantages of including artistic activities in the learning process. More than a century after the death in 1909 of its' founder, Francesc Ferrer i Guàrdia, we can only wonder why his approach to art was not included in the program and imagine what would have been if it did. To address such issues, Priscila Fernandes' lecture will explore the possibilities of what would have been the art education in such an environment.”

Priscila Fernandes is a Portuguese artists living in Rotterdam. Her works focus on the transmission of knowledge, didactics and the ideologies dictating varying forms of education - specifically ideologies associated with play, creativity and productivity in contemporary society. In her projects she also searches for the instruments in maintaining cultural norms, social integration and the tools for the construction of the individual and society.

2014.11.07 • Péntek/Friday • 18.30

Francesco Pedraglio: Három karakter egy bizonyos távolságból (és egy negyedik beszél) – egy performansz Nat Caryvel / Three characters observed from a certain distance (and a fourth talking) – a performance with Nat Cary

„Három karakter: egy férfi, egy nő és egy hangalómondás. Három autonóm komponens... vagyis legalább annyira autonóm, mint bármilyen más olyan elképzelt eset, ami épp most történik a világ három különböző pontján. Három karakter, melyeket egyszerre figyelnek meg, annak ellenére, hogy ők három egymáshoz semmilyen módon nem kapcsolódó körülmény között találják magukat. Ezek az amúgy egymástól független karakterek, most egy egyedi, és emlékezetes jelenet szereplőivé válnak. És a negyedik (a negyedik karakter) beszél. Valahol, valahogyan.”

Francesco Pedraglio olasz képzőművész, író és a londoni FormContent non-profit szervezet társalapítója. Novellái, performanszai, videói és installációi az egyén konstruálásának és a tárgy befogadásának zavaros viszonyán alapuló történetmeséléssel, és ennek mechanizmusával foglalkoznak.

“Three characters: a man, a woman and a voice-over. Three autonomous components... or at least as autonomous as any other imaginable incident happening at this very moment in three different parts of the world. Three characters observed simultaneously, despite their finding themselves in three apparently disconnected circumstances. These otherwise-unrelated characters becoming the protagonists of a single, memorable incident. And a fourth one (a fourth character) speaking. Somewhere, somehow.”

Francesco Pedraglio (IT) is an artist, writer and co-founder of the non-profit organization FormContent in London. Through short-stories, performances, videos and installations, his work explores the mechanics of storytelling to reflect on the intricate relationship between the construction of subjectivity and the perception of objects.

Hedwig Houben: Öt lehetséges előadás egy szobor hat lehetőségéről / Five Possible Lectures on Six Possibilities for a Sculpture

„Az **Öt lehetséges előadás egy szobor hat lehetőségéről** egy performansz, amely egy átfogó képet nyújt a 2009 és 2012 közötti **Hat lehetőség egy szoborhoz** című előadás-sorozatról. A **Hat lehetőség** sorozat témáját adó szobor a performer segítségével újra elmeséli az egész sorozat történetét, miközben múlt és jelen között ugrál azért, hogy a jelen pillanatban vizsgálhassa meg saját helyzetét és szerepét.”

Hedwig Houben holland képzőművész performanszai leginkább a szín, a forma, a tér és a struktúra közötti költői és formai összefüggéseket demonstrálják. Humoros, néhol naiv vagy önkritikus előadásai voltaképpen saját művészi gyakorlatának öszinte, ölemező vizsgálatait nyújtják.

“Five Possible Lectures on Six Possibilities for a Sculpture is a talk, which provides an overview of the 2009-2012 lecture series Six Possibilities for a Sculpture. The sculpture, the subject of the Six Possibilities series, with the aid of the performer, recounts the history of the series, jumping between present and past, to explore its identity and place within the present moment.”

The performances of **Hedwig Houben** often demonstrate the poetic and formal passages of exchange between color, form, shape, space and structure. Her humorous, sometimes naive or self-critical lectures are frank and introspective analyses of her own artistic practice.

